

ЯКІСНІ ОЗНАКИ МОВНОЇ СОМАТОМОРФНОЇ ОЦІНКИ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ

Статтю присвячено розгляду соматичних фразеологізмів іспанської мови. Спираючись на те, що фразеологічні одиниці становлять найконденсованіше вираження національно-культурного компонента мови, їх аналіз дає можливість простежити взаємозв'язок мови, світобачення й ментальність нації. Простежено, як фактично всі вияви життя людини, її народження та смерть, особливості характеру, розумової діяльності, віку, зовнішнього вигляду знаходять своє яскраве і своєрідне відображення у соматичній фразеології іспанської мови.

Ключові слова: фразеологічні одиниці, соматизм, мовна картина світу.

У дослідженнях останніх років у центрі уваги опиняється людина як носій мови, яка репрезентує ту чи іншу культуру, у зв'язку з чим однією із суттєвих ознак лінгвістичної науки стає актуалізація когнітивного й культурологічного підходів до вивчення мовних явищ, структур і процесів.

Національний досвід визначає специфіку різних мовних рівнів, на основі чого у свідомості носіїв виникає певна мовна картина світу, крізь призму якої людина бачить світ. Отже, мовна картина світу формує тип ставлення людини до світу, задає норми її поведінки.

У когнітивній лінгвістиці процеси, пов'язані з пізнавальною діяльністю людини, світосприйняттям і світорозумінням, розглядаються крізь призму мовних явищ, оскільки аналіз структур мови надає необхідні дані для реконструкції різноманітних когнітивних моделей.

Фразеологія є найбільш ефективним засобом відображення об'єктивної дійсності, оскільки саме фразеологічний склад мови відіграє особливу роль у трансляції культурно-національної самосвідомості народу і його ідентифікації, втілюючи в образному змісті його одиниць культурно-національне світобачення. Фразеологічні одиниці (далі – ФО) становлять найконденсованіше вираження національно-культурного компонента мови, а отже, їхній аналіз дає можливість простежити взаємозв'язок мови, світобачення й ментальності нації.

Вивченню фразеологічних одиниць з погляду теорії “мовних картин світу” присвячено праці багатьох українських і зарубіжних дослідників, зокрема: І. Білкової, І. Голубовської, О. Забуранної, А. Пам'єса Бертрана, О. Селіванової, Ю. Солодуб, Р. Хайруліної та ін. Увага до явищ соматичності, втіленої у формах мови, особливо актуальна для досліджень когнітивної спрямованості. Соматичні номінації, стаючи знаками семіотичної вторинності, формують нове знання, у якому відображається “точка зору” про навко-

лишню дійсність носія певної лінгвокультури.

Актуальність дослідження соматичних фразеологічних одиниць зумовлена тим, що вони містять у концентрованому вигляді образи, якими мислить людина, відображають національне світобачення, уявлення народу про різноманітні явища, вони є одним із найважливіших параметрів опису картини світу. Соматичні фразеологізми в різних мовах були об'єктом дослідження у працях О. Селіванової (в українській мові), Н. Стрілець (в іспанській, італійській і французькій), І. Білкової (у чеській та англійській мовах), В. Скнар (в англійській та російській), Ю. Долгополова (у російській, англійській і німецькій), Є. Мордкович (у білоруській) та ін.

Мета статті – вивчити соматичні фразеологізми, що спрямовано на їх семантичний аналіз та когнітивний опис, що передбачає виявлення особливостей мотиваційної бази значення соматизмів у ФО іспанської мови; виявити особливості культурно-національної інтерпретації іспанських фразеологізмів з компонентом – соматизмом.

Фразеологічні засоби мови є квінтесенцією її національного обличчя, вони містять у собі велику силу експресії та емоційної насаги. На думку В. Телії, “національно-культурна специфіка конотації локалізується у внутрішній формі найменування”. На відміну від лексики, фразеологія має більш національний характер, оскільки вона менш мінлива і розвивається за рахунок внутрішніх можливостей. Емоційно та експресивно забарвлені стійкі висловлювання відображають знання носія мови про реалії матеріального світу, які виявляються в певному національно-культурному середовищі завдяки географічним і кліматичним особливостям, специфіці духовної і матеріальної культури, традиціям, релігійним віруванням, міфологічним уявленням народу [6, с. 44].

Психічне життя людини концентрується навколо таких психологічних понять, як ро-

зум, почуття і воля. Незалежно від того, представником якої нації є людина і якою мовою розмовляє, вона переживає, хвилюється, відчуває, тобто під впливом зовнішніх чи внутрішніх чинників перебуває у певному емоційному стані. Будь-який внутрішній стан людини рефлектується на зовнішньому рівні вербальними і невербальними засобами. Незаперечним є той факт, що емоції як загальнолюдське явище відносно однаково за своєю суттю, а мовні засоби, які використовуються для їхнього опису, – схожі, хоча й мають певні відмінності [2, с. 186].

Причина відмінності способів вербалізації психічних станів кожним етносом полягає в різній манері світосприйняття та специфіці національної ментальності, що виявляється на рівні думки, дії, спілкування. Мова, формуючи національно-мовну картину світу народу, є засобом вираження світовідчуття і світорозуміння мовного соціуму, інтерпретації навколишнього світу і самого себе в ньому [5, с. 64]. Разом з тим мова є не лише засобом бачення світу, а й способом його трактування, тобто мова певною мірою впливає на свідомість мовців і формування їхніх уявлень про дійсність. Так, на думку В. фон Гумбольдта, мова окреслює навколо мовного соціуму коло понять і образів, створюючи національно-мовну картину світу. Щоб побачити і зрозуміти особливість світосприйняття і світобачення свого етносу, треба вийти за межі цього кола і увійти в інше, знайти нову точку спостереження, яка дасть змогу охопити різні картини і порівняти їх [4, с. 80]. Щоб отримати ключ до розуміння способу думок і почуттів народів, потрібно виявити універсальне і національно-специфічне у культурно-етнічному просторі двох мов [5, с. 104].

У формуванні мовної картини світу беруть участь усі мовні рівні, однак пріоритетним є лексико-фразеологічний, адже, на відміну від інших рівнів (фонетичного, граматичного тощо), він безпосередньо пов'язаний з об'єктивною дійсністю, є її відображенням [1, с. 65]. Фразеологічні одиниці – явище самотутнє і специфічне. Вони не стільки описують навколишній світ, скільки інтерпретують його, виражаючи суб'єктивне, емоційне ставлення носія мови до дійсності. Крім того, між фразеологізмами і свідомістю народу, а також його культурою та історією існує особливий, надзвичайно міцний зв'язок. В. Ужченко розглядає фразеологізми як “специфічні мовні формули, картини світу із закованою інформацією про минуле, наших предків, їхній спосіб сприйняття світу та оцінювання всього суцього; вони акумулюють культурні потенції народу, тільки йому притаманним способом маніфестують дух і неповторність ментальності нації” [3, с. 409]. Процес розуміння й

аналізу фразеологічного складу мови – це шлях до пізнання ментальності народу, його уявлень про світ і сприйняття себе у цьому світі. Тому останнім часом активізуються нові аспекти вивчення фразеології: психоконітивний та етнокультурний (О. Селіванова) – дослідження фразеології як вираження національного менталітету і джерела народознавства, компонентів у складі ФО тощо.

Фактично всі вияви життя людини, її народження та смерть, особливості характеру, розумової діяльності, віку, зовнішнього вигляду знаходять своє яскраве і своєрідне відображення у соматичній фразеології іспанської мови. Широке використання соматизмів у фразеологізмах значною мірою зумовлено тим, що ці компоненти входять у ядро основного складу словникового фонду мови.

Наприклад, такий вираз *en el riñón de España* – у центрі Іспанії, дослівно: “в нирках Іспанії”. Нирки постають як центр організму, а країна – як сам цей організм. Крім того, слово *riñón* / нирки – це носій символічних асоціацій, пов'язаних з найважливішими рисами характеру: сміливістю, відвагою. Ці характеристики протилежні страху, фізіологічно пов'язаному з функцією нирок. Судячи з набору переносних значень слова *riñón*, наслідком виявленої відваги має з'явитися матеріальний добробут, а він, у свою чергу, розцінюється як захист від різноманітних непередбачених обставин. Це значення фігурує в семантичному реєстрі стійких виразів зі словом *нирки*: *tener bien cubierto el riñón* (досл. – мати добре прикриті нирки). Знайшлося місце в цьому реєстрі і такій категорії, як дорожнеча: “*El representante de Su Majestad Católica echó los pies fuera de la cama agarrándose de la cabeza: - ¡Si trasciende a los periódicos se me crea una situación imposible! ¡Cuánto menos su silencio me cuesta un riñón y mitad del otro!*” – “Представник Його Католицької Вишочкості спустив ноги з ліжка, схопившись за голову: “Якщо все це просочиться в газети, для мене це буде жахливо! Їх мовчання буде коштувати мені як мінімум однієї цілої нирки і половини другої!”. Як ми бачимо, в іспанській мові слово *нирки* вельми продуктивне у формуванні фразеологізмів. Цей внутрішній орган людини наділений у свідомості носіїв іспанської мови виключною важливістю. Цікаво, що значення ‘фізична сила’ поєднується в підсвідомості зі значеннями ‘моральна сила’, ‘навички, таланти’ і ‘матеріальні, фінансові можливості’, тобто все те, з чим у житті не пропадеш.

За непримітним конкретним ім'ям вималюється багатючий спектр асоціацій і смислів. Слово *riñones* поєднується з безліччю дієслів у значенні “сміливість”,

“відсутність страху”: *“El fuego de la ametralladora en sus manos le cimbraba el cuerpo y Miguel murmuró: - No bastan los riñones. Los moros rubios tienen mejor equipo”*, «Вогонь кулемета в його руках пронизував все його тіло, і Мігель прошепотів: “Тут одних нирок мало (тобто однієї мужності тут не обійдеться). У білих маврів озброєння краще”» [8, с. 50].

Соматизмом *riñones* / нирки можуть виявитися пов'язаними з сексуальним поняттям потенції (можливо, у функції евфемізму): *“En África, el rey era guerrero, cazador, juez y sacerdote. En Francia, en España, el rey enviaba sus generales a combatir, era incompetente para dirimir litigios, se hacía regañar por cualquier fraile confesor, y, en cuanto a riñones, no pasaba de engendrar un príncipe debilucho, incapaz de acabar con un venado sin ayuda de sus monteros ...”*, “В Африці король був воїном, мисливцем, суддею та священником. У Францію, в Іспанію, король відсилав своїх генералів боротися, був нездатний вирішити конфлікти, його лаяв будь-який монах-сповідник, а що стосується нирок, він міг зачати лише слабенького принца, нездатного покінчити з оленем без допомоги слуг” [7, с. 45].

Riñón та інші соматизми формують парадигми. Синонімом *нирки* в певних фразеологічних контекстах, наприклад, *costar un riñón*, може виступити слово *оці* / *оjo* або *голова* / *cabeza*: *“costar un ojo de la cara”* – ‘коштувати дорого’ або *“dar un ojo de la cara”* – ‘не пошкодувати нічого’, *“costarle la cabeza”* – ‘коштувати голови’.

Кожен соматизм тягнє до свого смислового поля у сфері формування переносних значень: *riñón* охоплює такі фрейми, як відвага, сміливість, багатство; *hígado* – злість, ненависть, наймовірні зусилля, *boca* – вхід, вихід, початок, з'єднання внутрішнього і зовнішнього; *corazón* – доброта, щедрість, відвертість, *dientes* – помста, голод, злість.

Процес підбору потрібного для вираження абстрактного сенсу слова, метафоричний пошук зв'язку між об'єктами свідомості в іспанському вербальному мисленні залучає тілесну лексику. Це надає картині світу носія іспанської мови більшу чуттєвість, укорінюючи її в реальності щоденного світу, даного нам у відчуттях.

У фразеологічно зв'язаному вигляді лексема *hígado* / печінка узуальна як в однині, так і в множині, що посилює емотивний потенціал цього слова. Взагалі ознаки вказують на перевищення норми, у більшості випадків формування ідіом із соматизмом передбачає позитивну оцінку, а ознаки, що вказують на відхилення в менший бік, – негативну.

Вісенте Бласко Ібаньєс дає похвальну характеристику свого героя через лексему

hígado у множині: *“Pero al valentón ribereño aún le duraba la excitación de la lucha y sonreía despreciativamente <...> Quería ir solo por ver si así le salían al paso aquellos enemigos. Conque ..., ¡largo y hasta la vista! ¡Qué hígados de hombre!”* [10, с. 101].

Захоплену оцінку лікаря за допомогою цієї лексеми висловлює вилікуваний ним капітан з роману Аларкона: *“-¡Gracias por el favor, matasanos de Lucifer! (Respondía el Capitán en són de afectuosa franqueza). ¡Cuando salga a la calle, he de llevarlo a Vd. a los toros y a las riñas de gallos; pues es Vd. todo un hombre! ... ¡Cuidado si tiene hígados para remendar cuerpos rotos!”*. – “Коли я вийду звідси, я поведу Вас на бій биків або на півнячий бій, адже Ви справжній чоловік! У Вас є мужність (здатність, уміння) лагодити покалічені тіла!” [8, с. 104].

Слово *hígado* використовується і для того, щоб передати стан “живого”, сказу, злоби, гніву. У книзі М.А. Астуріаса “Сеньйор Президент” між подружжям відбувається сварка, після якої дружина безтурботно засинає, а чоловік доведений мало не до інфаркту: *“Un cuarto de hora después doña Venjamón roncaba como si su aparato respiratorio luchase por no morir aplastado bajo aquel tonel de carne, y él, con el hígado en los ojos maldecía de su matrimonio”*. – “Через чверть години донна Венхамон хрипіла так, як нібито її дихальний апарат боролася, щоб не загинути задавленим цією м'ясною тушею, а він у нестямі від злості (букв.: з печінкою в очах) проклинав своє подружнє життя” [9, с. 66]. Але, крім того, *hígado* / печінка вважається символом хоробрості, а її знебарвлення – показником боягузтва. Наприклад, **tener hígados para todo** означає “бути хоробрим”.

Як ми бачимо, з останнього прикладу, соматизми вступають у семантичну гру один з одним – печінка з очима, серце з ротом, а кишки з серцем: *hacer de tripas corazón* – букв. зробити з кишок серце. Переклад цього звороту варіює залежно від контексту: перемагати себе, щоб подужати щось наймовірніше важке або огидне; взяти себе в руки; пересилити себе, не показати страху, відрази, хвилювання; зібратися з силами; зав'язати себе вузлом; витримати; переступити через себе, зціпити зуби, робити щонебудь згнівивши серце. Загальна сема – *sobreponerse para hacer algo que cuesta mucho esfuerzo o repugnancia*.

Цей фразеологізм допомагає описати стан одного з персонажів Беніто Переса Гальдоса, коли той зустрічається зі своїм кредитором у кафе: *“El infeliz deudor hacía de tripas corazón y, poniéndole cara risueña, convidábale a tomar algo”*. Наш герой – Хуан Пабло вмирає від сорому, дуже переживає, але намагається не показати виду – ось що

цього разу несе в собі ФО *hacer de tripas corazón*. Контекст змусить перекладати цей зворот кожного разу по-новому: “Нещасний боржник робив хорошу міну при поганій грі, посміхався і пропонував кредитору де-небудь випити”. Різноманітність можливих перекладів, відкритість їх безлічі свідчать про семантичне багатство звороту *hacer de tripas corazón*. “*No había más remedio que alimentarse, haciendo de tripas corazón, porque la naturaleza no espera: es forzoso vivir, aunque el alma se oponga, encariñada con su amiga la muerte*” [11, с. 77]. Тут виділений зворот можна перекласти як *роблячи над собою зусилля*. У наступному прикладі актуалізується сема *приховувати свій справжній стан*: підкреслюється зусилля Баллестера взяти себе в руки на похоронах Фортунати, щоб впоратися з його горем: “*Ballester, afectadísimo hacía de tripas corazón y se retiró el último*”. Запропонуємо варіант перекладу: “Бальєстер, дуже пригнічений, тримав себе в руках і пішов останнім”.

Ще одне цікаве значення мають такі слова, як *huevos*, *cojones* присутня сема “мужність”. Боягузливу ж людину назвуть *deshuevado*. Таким чином, сміливість міцно пов’язана у підсвідомості носія іспанської мови з яскравою виразністю чоловічих статевих ознак, а малодушність асоціюється з її відсутністю та імпотенцією.

Часто вживаючись у розмовній мові, в її стилістично зниженому реєстрі, лексика, що називає статеві органи, стала вельми полісемічною, багатою відтінками значення. Виграючи в експресивній могутності для носіїв мови, ці слова програють у розумінні іноземців. Адекватне розуміння забезпечується контекстом і ситуацією спілкування, інтонацією, а також невербальними засобами комунікації – поглядами, жестами.

Якісна ознака, що лежить в основі мовної соматоморфної оцінки, має, як правило, комплексний характер. Завдяки своїй багатоплановості вона може виступати як стимул, який породжує асоціативні ряди, співвідносні з різними аспектами оцінного знака. У деталізації образів, у підборі мовних засобів для їх створення та їх аксіологічної інтерпретації реалізується національне бачення світу, знаходить відображення національна психологія. Носії іспанської мови на рівні буденної свідомості відчують міцний зв’язок зовнішніх даних людини, фізичних характеристик її властивостей її внутрішнього світу. Людина розглядається як якась природна даність, важливими виявляються параметри кількісної представленості деталей, частин, органів, членів, оскільки вони безпосередньо пов’язані з якісними ознаками, описують моральний і психологічний образ людини, особливості її характеру. На

перший погляд, вираз *tener mucho huevo*, *tener mucho cojón* (мати яйця, мати великі яйця) має характеризувати того, до кого звернений емоційний заряд цього фразеологізму, як розпусника, сексуально розпущеного суб’єкта. Але така інтерпретація була б помилковою. Навпаки, адресат оцінки, вираженої за допомогою лексем *cojón*, *huevo*, заслуговує найвищої похвали: він сповнений мужністю, доблестністю, честю, благородством, холонокровністю в момент прийняття важливих рішень, серйозністю і почуттям власної гідності. Він боєць, переконаний борець за високі ідеали. У літературних творах ФО з цими лексемами зазвичай виявляються залученими в таку систему художніх образів, де вирішуються питання життя і смерті, де герой стоїть перед вибором, від якого залежить його доля. Саме словом *cojones* як завершальним акордом закінчується роман Артуро Переса Реверте “*El asunto de honor*” (“Справа честі”): “*Así que apreté la empuñadura de la navaja y me fui a por el portugués Almeida. Con un par de cojones*”. На наш погляд, це речення можна перекласти таким чином: “І тоді я стиснув рукоятку ножа і пішов на португальця Алмейду. Так роблять справжні чоловіки” [13, с. 88].

Похідна від *cojón* прикметник *cojonudo* створено іспанським народом-мовотворцем для вираження надзвичайно позитивної оцінки. В Іспанії широко відома легенда про те, що Король Хуан Карлос Перший, одного разу спробувавши спаржу, прийшов у захват і прорік: “*Cojonudos!*”. Завдяки цій репліці короля з’явилася торгова марка спаржі (*espárragos*) під назвою “*Cojonudos*”. Про неї захоплено відгукуються покупці: «*Puede que alguno no haya probado los espárragos, en este mundo de Dios. No sabe lo que se pierde: mi recomendación personal es que compre espárragos cojonudos. Cojonudos no me entiendan mal: “cojonudos” es la marca del producto. Es que los navarros son un poco bruticos. Pero esta vez tienen razón. Están cojonudos*» [12]. Отже, епітет *cojonudo* виступає хвалебною кваліфікацією.

Про красиву жінку говорять, що вона має бороду: у словнику Е. Левінтової ми зустрічаємо фразеологізм *tener barbas una mujer* (мати бороду – про жінку) – бути привабливою. Жінці приписують властиву не їй, а чоловікові ознаку, ніби підтягуючи її до рівня сильної статі. Ця мизогинія (від грец. *misos* – огида і *gynē* – жінка) відображає стереотипи, що склалися у свідомості не тільки носіїв іспанської мови, а, мабуть, узагалі переважної більшості народів.

Крім того, традиційним для іспанського менталітету є таке значення *barba/борода*, як брехня. Наприклад, *mentir por la barba* (букв. брехати бородою), тобто борода

сприймається іспанцями і як символ хоробрості, честі, клястися бородою, обманювати, маючи бороду, означає неймовірно обманювати, говорити нахабну брехню.

Слову як джерелу етнокультурної інформації приділено увагу у працях Г. Вежбицької: "Деякі слова можуть аналізуватися як центральні точки, навколо яких організовані цілі галузі культури. Ретельно досліджуючи ці центральні точки, ми, можливо, будемо в змозі продемонструвати загальні організаційні принципи, що додають структуру і зв'язність" деякої концептуальної сфери. Ці центральні слова, за Г. Вежбицькою, можуть мати пояснювальну силу, що поширюється на суміжні концепти і понятійні сфери. Аналізована тут еліта соматичної лексики іспанської мови належить до класу таких центральних або "етноцентричних" слів, приймаючи найактивнішу участь у створенні художніх образів.

Слова-соматизми активно беруть участь у формуванні національного образу мовної особистості. У плані змісту цих слів відбувається поєднання кількох важко сумісних значень, що формують своєрідний семантичний синкретизм, синергетику. Відтворюваність семантичного тандему пояснюється перманентністю концептуального синтезу відповідних понять у ментальності носія мови.

Розглянутим тут компонентам фразеологічної лексики в іспанській мові притаманні конотативна ємність, висока експресивність, емотивність, оцінність і специфічна ідіоматичність, що забезпечує соматизмам серйозне місце у мовній картині світу.

Висновки. Проаналізовані нами одиниці володіють високими поєднаними потенціями і розширеним обсягом семантико-синтаксичних валентностей, що виявляють більшу різноманітність порівняно з російськими еквівалентами. Багатство семантики слів, що зображують тіло людини, поглиблює традиційну дихотомічну прірву між знаками і явищами, між означальним і означуваним. Соматоморфний код семантичної шифровки абстракцій – один із найдавніших, поряд з іншими гео- і біокодами, розвинутими зі спостереження людей навколишньої природи (ландшафту, тварин, рослин, погоди). Комплекс соматизмів, які є джерелом метафоризації, являє собою закриту кількість слів: нових частин тіла і органів не виникає. Проте соматична метафо-

ра залишається і сьогодні затребуваною як надійний ефективний інструмент утворення нових значень.

Voca / рот, *cojones* / яйця, *hígado* / печінка, *riñones* / нирки, *tripas* / кишки – це своєрідні соматичні доміанти, продиктовані специфічною образністю іспанського мислення, що спирається на основні життєві, фізіологічні функції і шукає в житті задоволення. Соматизми та ФО з ними допомагають чіткіше побачити інтенсивність фарб ментального світу і світовідчуття носія іспанської мови. Любов до гіперболи виявляє гіпертрофованість образно-емоційної складової світосприйняття.

Список використаної літератури

1. Булдаков В.А. Коннотативные потенции терминологической лексики / В.А. Булдаков // Коннотативные аспекты семантики в немецкой лексике и фразеологии: межвузовский тематический сборник научных трудов. – Калинин: КГУ, 1987. – 133 с.
2. Голева Г.С. Фразеология персидского языка / Г.С. Голева. – М.: Муравей, 2006. – 224 с.
3. Ильин Е.П. Психология эмоций / Е.П. Ильин. – СПб.: Питер, 2001. – 749 с.
4. Стернин И.А. Лексическое значение слова и речи / И.А. Сетрин. – Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1985. – 162 с.
5. Телия В.Н. Культурно-национальная коннотация фразеологизмов / В.Н. Телия // Славянское языкознание. – М.: Наука, 2004. – 233 с.
6. Телия В.Н. Фактор культуры и воспроизводимости фразеологизмов-знаков-микротекстов / В.Н. Телия // Сокровенные смыслы. Слово. Текст. Культура: сб. статей в честь Н.Д. Арутюновой. – М.: Наука, 2000. – 133 с.
7. Allende I. La casa de los espíritus / I. Allende, 1982.
8. Alarcón Pedro Antonio "El Capitán Veneno", 1881.
9. Blasco Ibáñez Vicente "Sangre y arena", 1922.
10. Asturias M. El señor Presidente / M. Asturias, 1946.
11. Pérez Galdós Benito "Marianela", 1878.
12. Fuentes, 2002.
13. Pérez Reverte A. El asunto de honor / A. Pérez Reverte, 2002.

Стаття надійшла до редакції 09.01.2013.

Хамдауи Н.И. Качественные признаки языковой соматоморфной оценки фразеологических единиц испанского языка

Статья посвящена рассмотрению соматических фразеологизмов испанского языка. Опираясь на то, что фразеологические единицы составляют самое яркое выражение национально-культурного компонента языка, их анализ дает возможность проследить взаимосвязь языка, мировоззрения и ментальности нации. Рассмотрено, как фактически все проявления

жизни человека, его рождение и смерть, особенности характера, умственной деятельности, возраста, внешнего вида находят свое яркое и своеобразное отражение в соматической фразеологии испанского языка.

Ключевые слова: *фразеологические единицы, соматизм, языковая картина мира.*

Hamdaoui N. Qualitative features of the language somatomorf estimation on material of the Spanish phraseology

This article is devoted to the somatic phraseology of the Spanish language. Based on the fact that phraseological units make emotional expression of national cultural component of language, their analysis provides possibility to trace the relationship of language, mentality and the mentality of the nation. The article shows how virtually all manifestations of life, her birth and death, identity, mental activity, age, appearance, find their bright and original reflection in somatic phraseology in the Spanish.

Key words: *phraseological units, somatisms, language world.*